

Parujr Szevak

(1924–1971)

Örményország

Édes nevű,
 Fennkölt nevű,
 Oly sokat túrt,
 Megdicsőült,
 Régiek közt: őszülő haj,
 Újak között: mily fiatal!
 Te szőlőnek szilárd töve,
 Könnyeid: víz, magad: fövény,
 Magas nyárfa, bő lombozat,
 Fűz virágát sodró patak;
 Félig romos erőd és vár,
 Gyönggyel rakott kéziratár;
 Zvartnoc-templom, leomlott fal,
 Komitász barackfa-dal;
 Búvó völgyben vizimalom,
 Sűrűn pergő lisztes halom,
 Eke csilló vasa-váza,
 Repülő nyíl, nehéz lándzsa,
 Füstje apám kéményének,
 Iratlan könyv, Szászun-ének...
 Megdicsőült,
 Oly sokat túrt,
 Fennkölt nevű,
 Édes nevű!
 Te gyümölcsrel rakott tárház,
 Jó bort termő föld, Voszkeváz,
 Bársony barack, kenyér: habzó!
 Sötét szőlő Artasatból;
 Szeván-tóban gyúló hullám,
 Oszlopfőben dús Jereván:
 Hívó Fárosz, pihenőhely,
 Örmény zászló, örmény címer.
 Száraz szemek a sírástól,
 Tanúskodnak mézárslásról.
 Rettenetes, igaz bírák,
 Szúró szablyák,
 Szerelmi láng:
 Régi és új Örményország!

Zsigmond Benedek fordítása